

frågan, 2. när fisket började, egen präktighet 58
när fisket började är någ. att omtalt i förra insändaren,
den allvarliga och bestämda fisketiden kunde inte be-
stämmas före tiden d. v. s. före fiskens lektid dät kunde
skilja på en och två rickor ja t. o. m. en månadd då
väderet var oöfversamt, dät berodde alltså på vachert
vädar, abaren börja bramma i slutet på april uti våra
inshäar vid öfversamt och vachert vädar och mästen
strakt efter och då var tiden inne för dät bestämda
fisket, i synde rickan efter ricktalsrätten kunde
de första braxarna under lek och kallade man då
för spuningarna de ~~de~~ var inte fält på stora som de
braxnar som man senare t. s. i 5te rickan, vid dätta
tillfälle låg man på synen natt och dag under lek-
tiden som varade en ricka, under tåta onley och
vellingingar kunde man infanga flera och lastar
av dän präktiga fisken som man saltade och tor-
kade under våra förfäders tid, nu är dät inte så,

aborens lek-
tid
möstens lek-
tid

borrens lek-
tid

dät bestämde fiske med nät och mynådar, och
även banar som gagnades myskett fastgick alltygänt
till midsammar, då man allmänt drog in sina fiske-
redskap för att reparera till höstfiske skulle taga
sin böryan vilkett hände i septämber då fisken
äter böryade ströpa omkring under höstnätterna.
vid dätta tillfälle var det mest jäddan och simpas
som var på vandring och var mest eftersökt, dät
fanns sådana fiskare gäbbas som hande fiska liha
bera ärett om och hande fånga vad fisk de önska-
de, dät berättas om däm att de hade med näcken att
jöra så dänne spärran anger gätpte däm att få vad
fisk de ville och vid vilkett tillfälle som höst.
under hela ärett, men de vanliga fiskare hade
sina bestämda fisketidar, dock icke under my-
tänningen dvs då månen kypte under färdatten
dä var dät läst, ey kaller i poimen ty dä hade näcken
in vandrigen om spärran, poimen räknade man på vid
ombytet mellan my och nedan.

gäbbas /
simpas

ej fisker under
mestänningen

i oaktbar föryade man med alfisbett då ålen bäryade⁶⁰
ströfva omkring under de långa hösträttarna, för att
uppsöka sitt vintaride ty ålen lägger sig uti ide en
tid på året, och före att han lägger sig till är han
mycket vidläftig uti sin vandring, lika så är det
på varen, ganska tidigt då län färet kommit till
då ströfvar han vidläftigt då fäljar han ström-
dragen och då gör lät bäst att fånga län uti
bassar, på hästen fångas man län med spjutar
då gick så till att man sammankopplade två skar
till jämtes, man hade två fyrhörniga bränta kulor,
gao utskutande i färet över d. h. skärmen, här lades
furuved som brann, med dätta byre sig man
båtten och fisken på ganska stort ypp, dätta yuse
bländade fisken så att län stannade och man var då
färdig att hugga län med sin långa spjutra, ett
bra sätt att fiska på och lake, men förebammars icke nu
i våra tidlar.

Skriv endast på denna sida!

fortsättning fäljar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2821

3

ljusterfiske